

16 JAN. 2015

A16.1

Verweerschrift

Inzake het door Stichting Oostflank Sint Pietersberg ingestelde beroep tegen het besluit (omgevingsvergunning) van het college van burgemeester en wethouders (B&W) van de gemeente Maastricht d.d. 29 september 2014 met kenmerk 13-1774WB.

Zaaknummer ROE 14 / 3407 WABOA

Procedure

Op 18 december 2013 is door de heer J.J.L Dassen een omgevingsvergunning aangevraagd voor het aanleggen van een karrenspoor en een uitweg aan de Schutterijweg 1 te Maastricht. Dit adres bevindt zich op de Sint Pietersberg.

Met ingang van 16 juni 2014 heeft naar aanleiding van de vergunningaanvraag een ontwerpbesluit ter inzage gelegen voor een periode van zes weken. Gedurende deze periode kon een ieder zijn of haar zienswijze op dit ontwerpbesluit kenbaar maken. In deze periode is op 21 juli 2014 een zienswijze ontvangen van Stichting Oostflank Sint Pietersberg.

Bij besluit van 29 september 2014, verzonden op 2 oktober 2014 met kenmerk 13-1774WB, is een omgevingsvergunning verleend aan de heer J.J.L Dassen voor het aanleggen van een karrenspoor en een uitweg aan de Schutterijweg 1 te Maastricht. Bij de besluitvorming is de zienswijze van Stichting Oostflank Sint Pietersberg meegewogen.

Tegen dit besluit is door Stichting Oostflank Sint Pietersberg bij brief van 9 november 2014 beroep ingesteld bij de Rechtbank Limburg. Het beroepschrift is door de Rechtbank ontvangen op 11 november 2014. Op 17 december 2014 is door de Rechtbank het aanvullende beroepschrift d.d. 15 december 2014 ontvangen.

Bij brief van 23 december 2014 heeft de heer J.J.L Dassen, vergunninghouder, kenbaar gemaakt als partij aan het geding deel te nemen. De heer Dassen wordt vertegenwoordigd door mr. J.L. Stoop van Boels Zanders Advocaten.

Standpunten eiser

Eiser brengt de navolgende beroepsgronden naar voren. Deze gronden worden hierna om praktische redenen samengevat weergegeven. De gronden worden niettemin in hun geheel beoordeeld.

1. Onlosmakelijke verbondenheid

De aanleg van het karrenspoor is onderdeel van een project. Dit zou kunnen worden omschreven als de aanleg van een parkachtige tuin met een aan weerszijden met laanbomen beplante oprijlaan. De oprijlaan voert naar het verharde parkeerterrein bij de woning aan Schutterijweg 1. Voor verschillende onderdelen wordt nu een afzonderlijke vergunning aangevraagd. Dit is niet terecht gezien de onlosmakelijke verbondenheid van de diverse onderdelen van het project. Zo zijn de oprijlaan (karrenspoor) en het parkeerterrein bij de woning wel degelijk onlosmakelijk met elkaar verbonden. Eiser ziet niet in waarom de aanleg van het karrenspoor en de aanleg van de uitweg (uitrit) wel onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en het karrenspoor en de parkeerplaats niet. De thans gehanteerde werkwijze belemmert een evenwichtige beoordeling van de aanvraag.

In het aanvullende beroepschrift van 15 december 2014 gaat eiser nogmaals in op de onlosmakelijkheid van het karrenspoor en het parkeerterrein. Wanneer het college van B&W stelt dat de realisatie van het karrenspoor en de uitweg onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn, dan geldt dit ook voor het karrenspoor en het parkeerterrein. Een oprijlaan, zijnde het karrenspoor, kan immers niet functioneren zonder een mogelijkheid tot parkeren.

2. Schade aan te beschermen natuurwaarden

Stichting Oostflank Sint Pietersberg is van mening dat de onzorgvuldigheid van het Staro rapport in de zienswijze al is aangetoond. Bij de zienswijze was inderdaad geen rapport van derden gevoegd. Dat is echter niet gebruikelijk bij een zienswijze. Het bevreemdt eiser dat aanvrager wel in de gelegenheid is gesteld tot aanvulling van de aanvraag, terwijl die mogelijkheid niet is geboden aan Stichting Oostflank Sint Pietersberg in het kader van haar zienswijze.

Het college van B&W geeft namelijk aan dat er geen significante invloed is op te beschermen natuurwaarden. Dit impliceert dat het college van B&W niet ontkent dat het karrenspoor van invloed is op te beschermen natuurwaarden. Naar het oordeel van eiser is de toepassing van het afwegingskader "geen significante invloed" onverenigbaar met het "nee, tenzij-regime". Dit principe is van toepassing op Natura 2000-gebieden. Er is niet gebleken van zwaarwegende maatschappelijke omstandigheden om van dit principe af te wijken.

In het aanvullende beroepschrift van 15 december 2014 stelt de stichting dat het college van B&W voorbijgaat aan de eerdere zienswijze met betrekking tot graslanden en de Spaanse vlag. In strijd met de tekst van het Natura 2000 concept beheerplan wordt de aanwezigheid op tal van plaatsen op de oostflank van de Sint Pietersberg ontkend. Dit is ten onrechte.

Bij het aanvullende beroepschrift is een verklaring gevoegd van professor K.R. Westerterp. Hierin stelt de professor dat sprake is van overtreding van de Flora- en faunawet. Dit houdt volgens de professor verband met de aanwezigheid van een aantal vleermuissoorten, vlinders, de hazelworm en de das.

3. Status van "Natuurmonument" vs. "Natura 2000"

De regelgeving voor natuurmonumenten is niet volledig vervallen door de aanwijzing van de Sint Pietersberg (& Jekerdal) als Natura 2000-gebied. De regelgeving van het Natuurmonument Sint Pietersberg is nog van kracht voor zover de daarin opgenomen doelstellingen ten aanzien van behoud, herstel en ontwikkeling niet in de Natura 2000-aanwijzing zijn opgenomen. Bepalingen omtrent natuurschoon, rust, stilte en natuurwetenschappelijke betekenis zijn daarom van kracht gebleven. Ten onrechte wordt door het college van B&W beweerd dat de Natuurbeschermingswet voor wat betreft de Sint Pietersberg is vervallen. Doorslaggevend hierbij is volgens Stichting Oostflank Sint Pietersberg de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (13-2-2013, 201201236/1/R1). Uit deze uitspraak blijkt dat de Natuurbeschermingswet van kracht is.

De oostflank van de Sint Pietersberg dreigt een gedaanteverwisseling te ondergaan. De schakering van akkers en weilanden, omwille waarvan het als natuurmonument aangemerkt werd, zal – als dit proces geen halt toegeroepen wordt – omgezet worden in een parkachtige tuin met "dynasty-look".

Verweer gemeente

Mede onder verwijzing naar de eerdere behandeling van de zienswijze, in het besluit van 29 september 2014, reageren wij hierna op de standpunten van eiser.

Ad 1. Onlosmakelijke verbondenheid

Van onlosmakelijke samenhang is slechts sprake als één feitelijke handeling tot verscheidene vergunningplichten ingevolge de Wabo (Wet algemene bepalingen omgevingsrecht) leidt. Aangezien de uitweg (uitrit) deel uitmaakt van het karrenspoor, is voor het karrenspoor sprake van onlosmakelijke samenhang met de uitweg als bedoeld in artikel 2.27 van de Wabo. Daarentegen zijn de aanleg van het karrenspoor en de aanleg van het parkeerterrein wel twee verschillende feitelijke handelingen. Het parkeerterrein maakt immers fysiek geen deel uit van het karrenspoor. Van één feitelijke handeling kan daarom niet worden gesproken.

Ad. 2. Schade aan te beschermen natuurwaarden

Bij een onvolledige vergunningaanvraag is het college van B&W gehouden om aanvrager in de gelegenheid te stellen tot het indienen van een aanvulling. Dit volgt uit artikel 4:15, eerste lid van de Awb (Algemene wet bestuursrecht). Bij een ingediende zienswijze geldt deze verplichting in beginsel niet. Het college van B&W hoefde dan ook niet om een nadere onderbouwing van de zienswijze te verzoeken. Het was aan eiser zelf om de ingediende zienswijze van een onderbouwing door een ter zake deskundige te voorzien.

Het karrenspoor staat ten dienste van het onderhoud en beheer van de omliggende gronden (Landgoed Sint Pieter). Het karrenspoor biedt landbouwvoertuigen de mogelijkheid zich te verplaatsen vanaf het erf nabij de woning naar de uitgang, en andersom, zonder schade aan het landschap te veroorzaken. Het draagt in die zin dan ook bij aan de instandhouding van de aanwezige landschappelijke en natuurwaarden.

Het geldende bestemmingsplan "Buitengebied – Sint Pietersberg" staat bedoeld onderhoud en beheer van het gebied al toe. Het betreft een actueel bestemmingsplan, vastgesteld op 22 november 2011, waarin aan de onderhavige gronden de bestemming "Agrarisch met waarden" is toegekend. Uit artikel 3.1 onder f. van de bestemmingsplanvoorschriften volgt dat activiteiten gericht op behoud, beheer en herstel van landschappelijke en natuurlijke waarden geoorloofd zijn. Met andere woorden, de gronden mogen reeds worden beheerd en onderhouden met gebruikmaking van landbouwvoertuigen. De aanleg van een halfverharding ten behoeve van dit onderhoud past derhalve ook binnen de gebruiksdoeleinden van het bestemmingsplan.

De aanleg van het karrenspoor staat ook ten dienste van deze gebruiksdoeleinden. Met die restrictie dat hiervoor een omgevingsvergunning voor het uitvoeren van een werk, geen bouwwerk zijnde, noodzakelijk is. Door adviesbureau Staro Natuur- en Buitengebied is uiteengezet waarom de aanleg van een karrenspoor niet tot aantasting van natuurlijke en landschappelijke waarden leidt. Het betreft feitelijk "slechts" een verbetering van de verplaatsingsmogelijkheden voor landbouwverkeer op een plek waar deze verkeersbewegingen op zichzelf al waren toegestaan. Het betreft daarbij een doodlopend spoor dat slechts gebruikt wordt door bestemmingsverkeer. Een (noemenswaardige) toename van verkeersbewegingen zal de aanleg van het karrenspoor niet te weeg brengen. De kleinschaligheid van het landschap wordt door de aanleg van het karrenspoor niet aangetast. Ook leiden de bestaande doorzichten niet onder de aanleg, aangezien het een verharding op maaiveldniveau betreft.

De ervaring van (de bestaande hoogteverschillen in) het landschap wordt op geen enkele manier geweld aangedaan door een dergelijke, van een afstand nauwelijks zichtbare, verharding.

Bij het aanvullende beroepsschrift is door eiser een verklaring overgelegd van professor K.R. Westerterp. Volgens de professor wordt de Flora- en faunawet overtreden. Deze conclusie staat haaks op de oordelen van zowel adviesbureau Staro Natuur- en Buitengebied als de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland.

Staro Natuur- en Buitengebied concludeert dat het project geen negatieve effecten heeft op de in het gebied beschermde habitatsoorten. Staro Natuur- en Buitengebied maakt deel uit van het Netwerk Groene Bureaus. Vanwege dit lidmaatschap erkent de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland medewerkers van dit bureau als (deskundig) ecooloog.

Verder komt de Rijksdienst voor Ondernemend Nederland zelf tot het oordeel dat geen verbodsbepalingen van de Flora- en faunawet worden overtreden. Dit blijkt uit haar brief van 15 april 2014 aan de gemeente Maastricht. In de verklaring van professor K.R. Westerterp komt op geen enkele wijze aan de orde waarom het oordeel van de Rijksdienst onjuist zou zijn. Het had op de weg van professor K.R. Westerterp, en daarmee eiser, gelegen om de onjuistheid van de conclusies van zowel de Rijksdienst als van Staro Natuur- en Buitengebied op een inzichtelijke wijze ter discussie te stellen. Het is onvoldoende om alleen te stellen dat Flora- en faunawetgeving wordt overtreden, zonder (actief) in te gaan op de andersluidende conclusies van een deskundig bureau en van de met de toetsing van deze wetgeving belaste Rijksdienst.

Ad. 3. Status van "Natuurmonument" vs. "Natura 2000"

In juli 2013 is het gebied "Sint Pietersberg & Jekerdal" formeel aangewezen als Natura 2000-gebied. Vaststaat dan ook dat het gebied ten tijde van de behandeling van de vergunning terecht als zodanig is aangemerkt. Ingevolge artikel 15a, tweede en derde lid, van de Natuurbeschermingswet 1998 is status van beschermd natuurmonument Sint Pietersberg door deze aanwijzing van rechtswege vervallen. Een deel van het beschermd natuurmonument Sint Pietersberg is niet opgenomen in het Natura 2000-gebied "Sint Pietersberg & Jekerdal". Voor de betreffende delen is in het aanwijzingsbesluit uit juli 2013 bepaald dat ook deze delen niet langer als beschermd natuurmonument worden aangemerkt.

Het woonperceel aan de Schutterrijweg 1 is niet opgenomen in het Natura 2000-gebied en kent ook geen status meer als beschermd natuurmonument. De gronden waarvoor de aanleg van het karrenspoor met uitweg is aangevraagd, vallen wel binnen het Natura 2000-gebied. Ook hiervoor geldt niet langer de aanwijzing als beschermd natuurmonument.

Uit artikel 15a, derde lid, Natuurbeschermingswet 1998, volgt dat de bescherming van dat deel van het gebied, dat zijn status als beschermd natuurmonument heeft verloren, mede betrekking heeft op de doelstellingen ten aanzien van het behoud, herstel en de ontwikkeling van het natuurschoon of de natuurwetenschappelijke betekenis van het gebied zoals is bepaald in het van rechtswege vervallen besluit. Voor zover deze doelstellingen Natura 2000-waarden betreffen, maken deze deel uit van de instandhoudingsdoelstellingen. Indien de doelstellingen geen Natura 2000-waarden betreffen, houden deze doelstellingen, zoals de bescherming van het natuurschoon, hun zelfstandige betekenis.

Voor het onderhavige project, de aanleg van een karrenspoor en uitweg, zijn de consequenties van deze benadering echter nihil c.q. niet noemenswaardig.

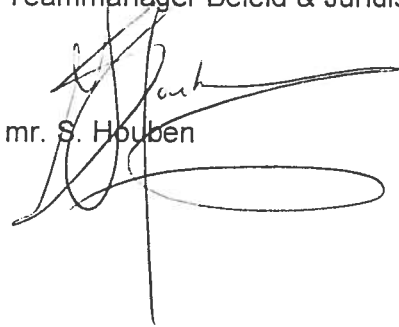
Zoals wij reeds hebben toegelicht bij ad. 2, worden de kleinschaligheid van en de doorzichten binnen het landschap door de aanleg van het karrenspoor niet aangetast. Alles overziend kan redelijkerwijs dan ook niet worden gesteld dat het natuurschoon dan wel de natuurwetenschappelijke betekenis wordt geschaad door de aanleg van het karrenspoor. Waarbij wij nogmaals opmerken dat het gebruik van landbouwvoertuigen voor het onderhoud en beheer van de gronden nu al is toegestaan op grond van het bestemmingsplan. Door de aanleg van een, door het landschap "meanderend", halfverhard karrenspoor wordt ter plaatse van dit pad schade aan het grasland zoveel mogelijk voorkomen. Dit leidt geenszins tot een aantasting van de landschappelijke en natuurlijke waarden in het gebied.

Conclusie

Gelet op het vorenstaande en de overwegingen als vervat in het bestreden besluit zijn wij van mening dat het bestreden besluit in stand dient te blijven. Bij de besluitvorming zijn alle belangen voldoende afgewogen en het besluit is met de nodige zorgvuldigheid tot stand gekomen. Wij verzoeken u dan ook het beroep ongegrond te verklaren.

Maastricht, 13 januari 2015

Namens het college van burgemeester en wethouders van Maastricht,
Teammanager Beleid & Juridische Zaken,

mr. S. Houben